

Список використаної літератури

1. Боева Є. В. Номінаційне поле у контексті художнього простору оповідань Б. Грінченка / Є. В. Боева // Восточноукраїнський лінгвістический збірник. – Вып. 6. – Донецьк : Изд-во «Донеччина», 2000. – С. 157–164.
2. Галич В. М. Антропонімія Олеса Гончара: природа, еволюція, стилістика / В. М. Галич. – Луганськ : Т-во «Знання», 1993. – 255 с.
3. Гриценко П. Ю. Про антропоніми, топоніми та інші власні назви: на матеріалі прози М. Стельмаха / П. Ю. Гриценко // Урок української. – 2003. – №3. – С. 23–27.
4. Забужко О. С. Польові дослідження з українського сексу : роман / О. С. Забужко. – 4-те вид., виправл. – К. : Факт, 2002. – 116 с.
5. Карпенко Ю. О. Літературна ономастика Ліни Костенко : монографія / Ю. О. Карпенко, М. Р. Мельник. – Одеса : Астропринт, 2004. – 216 с.
6. Крупеньова Т. І. Ономастика драматичних творів Лесі Українки : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Т. І. Крупеньова. – Одеса, 2001. – 20 с.
7. Лукаш Г. П. Ономастикон прозових творів Володимира Винниченка : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Г. П. Лукаш. – Донецьк, 1997. – 18 с.
8. Павликівська Н. Ономастичний простір творів П. Загребельного / Н. Павликівська // Наукові записки Вінницького державного пед. ун-ту ім. М. Коцюбинського. – Сер. : Філологія. – Вінниця, 2002. – Вип. 4. – С. 21–24.
9. Селіверстова Л. І. Ономастикон у поетичному ідіолекті Яра Славутича : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Л. І. Селіверстова. – Х., 2003. – 19 с.
10. Усова О. О. Ономастикон художніх творів Миколи Хвильового : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / О. О. Усова. – Донецьк, 2006. – 18 с.

УДК 811.161.2'373

Лариса Лісова

З ІСТОРІЇ ВИВЧЕННЯ АНТРОПОНІМІЇ ПІВДНЯ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

У статті проаналізовано основні напрями дослідження прізвищ півдня Волинської області, погляди учених-ономастів на історію формування та сучасний стан антропонімії регіону. Окреслено здобутки українських і польських учених в опрацюванні давніх та сучасних прізвищ півдня Волинської області.

Ключові слова: прізвище, антропоніміка, антропонім, ономастика.

Лисова Л. Из истории изучения антропонимии южной части Во-лынской области. В статье анализируются главные направления изучения фамилий южной части Волинской области, взгляды учёных-ономастов на историю формирования и современное состояние антропонимии региона. Рассматриваются достижения украинских и польских учёных в изучении фамилий южной части Волинской области.

Ключевые слова: фамилия, антропонимика, антропоним, ономастика.

Lisova L. History study Antroponymy of Southern Volyn Region. The study deals with the main areals in family names of Volyn studying.

Key words: family name, anthroponomastics, anthroponym, onomastics.

Постановка наукової проблеми та її значення. Прізвища зберігають і передають із покоління в покоління інформацію про побут, культуру, звичаї, моральні та естетичні цінності, поведінкові норми, виступаючи виразником менталітету народу, його національних, побутових і культурних особливостей. Одна з **актуальних** проблем української антропоніміки – аналіз здобутків мовознавців у вивченні давньої й сучасної антропонімної системи.

Аналіз досліджень цієї проблеми. Вагоме досягнення сучасної антропоніміки – наявність багатьох досліджень, присвячених регіональному вивченню прізвищ. Цілісно опрацьовано антропонімію Закарпаття (П. П. Чучка), проаналізовано прізвища Бойківщини (Г. Є. Бучко), Західного Поділля (Н. І. Рувьова), Східної України (В. Д. Познанська), Полтавщини (І. Д. Сухомлин), Лубенщини (Л. О. Кравченко), Дніпровського Припоріжжя (І. А. Корнієнко) та ін. Проте досі недостатньо опрацьовано прізвища окремих регіонів України, у тому числі й півдня Волинської області.

Південна частина Волинської області становить окрему частину історико-етнографічної області власне Волині, виявляючи свої специфічні ознаки на історичному (належність до Російської імперії, на відміну від більшої частини території волинського говору, яка входила до Австро-Угорщини), побутовому, мовному рівнях. Антропонімна система півдня Волинської області під впливом кожного із цих факторів набула специфічних рис, які вирізняють її серед інших антропосистем.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування результатів дослідження. Вивчення прізвищевих назв Волині в українській антропоніміці має більш ніж піввікову історію. Першою спробою аналізу

прізвищ Волині стала розвідка М. Корниловича «Народна родова ономастика на Волині наприкінці XVIII ст. і в I-й пол. XIX в.» (1930 р.) [7], матеріалом для якої слугували прізвищеві назви з різних частин давньої Волині, переважно із Житомирщини. Автор зосередив увагу на процесі становлення прізвищевих назв, особливостях називання особи, що були різними, залежно від соціального статусу, роду занять, статі.

Дослідник наголошував, що «наявність родових назв залежала від різних чинників. По-перше, тут мала місце більша чи менша актуальність потреби відзначати осіб, що її обумовлено побутово-економічними й правними причинами. Особливо це повинно було відчуватися у земельних господарів, що довго сиділи на господарстві, мали великі родини, стояли на чолі дворів і фігурували по різних списках і документах. Але такої потреби вже менше відчувалося у жінок, що їх не трактували за рівних із чоловіками, що їх досить було називати за ім'ям їхніх чоловіків і батьків. Так само було й з двораками, що взагалі як побутова група не відігравали жодної примітної ролі на селі. Назвиська їхні, очевидно, заступало визначення тої професії, яку вони виконували» [7, 130]. М. Корнилович зазначав, що «вже в таку пізню добу, як кінець XVIII й початок XIX в., на Волині було чимало селянства з самим ім'ям без родового назвиська» [7, 130].

Проаналізувавши різні типи іменувань, М. Корнилович зробив висновок про нестабільність та неоднорідність способів називання особи на Волині наприкінці XVIII ст. Спостереження автора цінні й для сучасної антропоніміки, оскільки дають надійні та підтверджені писемними пам'ятками свідчення про час становлення прізвищ на Волині. Оскільки зафіксовані антропоніми різноманітні за кількістю компонентів, а також за способами називання особи, то це дає підставу для висновку про те, що на початку XIX ст. на Волині прізвища як обов'язкової для всіх спадкової назви ще не було.

Особові назви Західної Волині на матеріалі володимирських земських книг 1550–1580 рр. проаналізував А. М. Матвієнко. Автор наголосив на причинах появи спадкових назв на Волині у XVI ст., серед яких найбільшу роль відіграла тенденція виявляти в прізвищі належність до свого роду. Прізвища такого типу утворювалися за назвою місця, що перебувало у володінні феодала, так виникали патронімні прізвища, а потім й інші, не пов'язані з назвами місцевостей [8, 146]. Дослідник виділив найчастотніші способи іменування

та мотиви номінації, наголошуючи на поширеності прізвищевих назв, утворених від топонімів за допомогою суфікса *-ськ-ий*, а також від особових імен через додавання форманта *-ович*, *-евич*. Меншою кількістю представлені прізвищеві назви відпрізвищового походження. Автор окреслив визначальні особливості антропонімії Волині XVI ст. за володимирськими земськими книгами: староруську традицію й онаціональнення християнських імен, становлення сучасних форм називання, відображення в особових назвах соціальної диференціації суспільства, польський вплив, багатоскладовість особових назв [8, 146]. А. М. Матвієнко порушив проблему кількості компонентів у багатослівних іменуваннях, способів називання жінок, а також особливостей функціонування особових імен. Значимість роботи полягає, передусім, у тому, що вперше об'єктом окремого спеціального дослідження стали прізвищеві назви півдня Волинської області, оскільки до цього їх розглядали в антропоніміці лише як складову частину антропонімії Волині загалом, унаслідок чого поза увагою залишалися специфічні риси антропонімії системи цього регіону, зумовлені її оригінальними особливостями, а також позамовними факторами, зокрема впливом польської мови.

Антропонімію Волині XVI ст. на матеріалі володимирських актових книг проаналізував А. Білорус [2]. Зафіксовані в джерелах прізвищеві назви автор розглядає за наявними в них слотворчими формантами. Антропоніми з формантом *-ович* він кваліфікує як назви по батькові, зазначаючи, що такі лексеми часто були завершеною офіційною формою називання особи, яка не могла приєднати до свого найменування родового прізвища [2, 38]. Уточнення потребує думка автора про те, що назви по батькові могли виникати від батьківського прізвища (наведений антропонім *Сангушкович*, очевидно, не ім'я по батькові, а патронімна прізвищева назва). Стосовно цього антропоніма дослідник зауважує, що така назва «не була єдиною і вживалася поряд із батьківською» [2, 39]. На нашу думку, цей антропонім свідчить про нестабільність способів називання особи у володимирських актових книгах XVI ст. Наявність у пам'ятці різних назв для однієї особи, яка, до того ж, належала до знаті, підтверджує загальновизнану думку науковців про те, що говорити про усталеність способів іменування особи, а тим більше про їх спадковість, в антропонімії системи XVI ст. ще рано. Саме тому вживання терміна «прізвище» стосовно антропонімії XVI ст. невмотивоване.

Давній антропонімний матеріал із Волині залучали до аналізу Л. Л. Гумецька (за роботою В. Курашкевича опрацювала галицько-волинські грамоти XIV–XV ст. [3]), Р. Й. Керста [6], яка проаналізувала обширні архівні матеріали: волинські актові документи («Ділова мова Волині і Наддніпрянщини XVII ст.»), люстрацію Любомльського староства 1564 р., люстрацію Ратненського староства 1565 р., опис Луцького замку, датований 1552 р., опис Заборольського та Чорногородського маєтків, а також пам'ятку «Жизнь князя Андрея Михайловича Курбского в Литве и на Воляни». Антропоніми давньої Волині проаналізувала в роботі І. В. Єфименко [5]. Багата джерельна база монографії містить книгу «Волинські грамоти XVI ст.» та названий уже збірник «Ділова мова Волині і Наддніпрянщини XVII ст.». Архівні джерела з території Волині залучено до роботи М. О. Демчук [4]. Антропоніми Волині фіксують «Словник староукраїнської мови XIV–XV ст.» [21], «Словник сучасних українських прізвищ» Ю. К. Редька [9], «Словник особових імен українців» П. П. Чучки [22]. Польські науковці Є. Вольнич-Павловська та В. Шульовська в монографії «Antropimia polska na kresach południowo-wschodnich. XV–XIX wiek» [31] поряд з іншими пам'ятками залучили до аналізу списки учнів та викладачів Кременецького ліцею й Замойської академії.

Антропонімію Луцької землі в XVII–XVIII ст. на основі списків викладачів і студентів Замойської академії в окремій розвідці проаналізувала Е. Рудольф-Жолковська [30]. Матеріалом для роботи слугував «Album studentów Akademii Zamojskiej 1595–1781», у якому наявний багатий антропонімний матеріал м. Луцька й прилеглих територій, записаний латиною протягом близько двохсот років. Дослідниця описує способи іменування особи в пам'ятці, окреслює особливості давнього іменника, зокрема наводить перелік імен із зазначенням кількості носіїв, порушує проблему місця в аналізованому іменнику дохристиянських імен, а також запозичень з інших мов. На позначення прізвищевих назв авторка використовує термін *prizwisko* (*nazwisko*), наголошуючи на тому, що підтвердженень того, що ці антропоніми були спадковими й незмінними, немає. Більшість прізвищевих назв, засвідчених у пам'ятці, – антропоніми на *-ski*, значна частина яких прямо характеризувала особу за її походженням. Дещо менше таких, що утворені від імен за допомогою суфіксів *-ович*, *-евич*, трапляються також антропоніми, співвідносні з апелятивами. Е. Рудольф-Жолковська описала іменний репертуар луцької

шляхти та міщан, розглянула способи іменування особи. Робота польської дослідниці містить цілісний огляд антропонімії «Albumu», вона стала вагомим внеском у вивчення давньої антропонімії південної частини Волинської області.

Грунтовний аналіз антропонімії Волині здійснила І. Митнік у монографії «Antroponimia Wołunia w XVI–XVIII wieku» [25] (Варшава, 2010 р.). Дослідниця опрацювала близько 90 різнопланових джерел, основою для роботи слугували королівські люстрації, урядові ревізії, описи замків, земель і війська, присяги, акти надання привілеїв, купівлі, продажу, поділу маєтків, податкові реєстри та інші архівні джерела. Чимало джерел походять із території сучасної Волині або прилеглих земель: «Album studentów Akademii Zamojskiej 1595–1781», «Dygnitarze i szlachta powiatu łuckiego składają przysięgę na wierność Koronie polskiej w grodzie łuckim, 1569», «Dygnitarze i szlachta powiatu włodzimierskiego składają przysięgę na wierność Koronie polskiej wobec komisarza królewskiego Jana Falibowskiego, 1569», «Инвентарь именій в Луцком повіті, 1570», «Описание Луцкаго замка, 1552», «Перепись населения Луцкаго повіта, по поводу сбора поголовной подати въ 1677–1679 г.», «Popis zamku łuckiego», «Regestr poboru z woj. wołyńskiego, powiatu włodzimierskiego, 1583», «Wypisy z aktów ziemskich łuckich, 1606», «Inwentarz starostwa łuckiego, 1766» та ін. В опрацьованих матеріалах зафіксовано понад двадцять тисяч антропонімів. Більшість документів із території Волині рукописні й раніше не досліджені. Залучення нового джерельного матеріалу, велика кількість пам'яток з однієї території підтверджують достовірність висновків, свідчать про ґрунтовність та глибину роботи.

Прізвищеві назви (określenia dodatkowe) авторка поділяє на антропоніми, які називають чоловіків, та ті, що номінують жінок. У межах цих груп виокремлено додаткові іменування особи в шляхти, а також у міщан і селян, серед них розглянуто утворення від назв місцевості, антропоніми, співвідносні з етнічними назвами, такі, що вказують на залежність від іншої людини та характерні ознаки першопосіїв. Як спосіб додаткового називання шляхти виділено прізвища від гербових назв, у назвах міщан і селян переважно засвідчено іменування за професією чи заняттям. У висновках, які стосуються чоловічих прізвищевих назв, дослідниця розділяє шляхту, міщан та селян за етнічним фактором, розглядаючи шляхту українську й польську. Авторка виділяє два типи іменувань жінок: назви за бать-

ком (odojcowskie) та за чоловіком (odmeżowskie). І. Митнік застосує принцип групування прізвищ, запропонований Й. Бубаком, накладаючи на нього поділ антропонімів за належністю особи до певного прошарку суспільства. Така класифікація прізвищ дає можливість урахувати позамовні чинники, які відігравали в способі називання особи дуже важливу, а іноді й визначальну роль. Саме місце людини в суспільстві, її віросповідання зумовлювали вибір як імені, так і способів додаткового називання людини.

Монографія І. Митнік стала першою цілісною роботою, у якій проаналізовано імена та прізвищеві назви з території давньої Волині. Завдяки глибинному опрацюванню матеріалу, виваженості висновків, удалому групуванню антропонімів роботу І. Митнік можна по праву вважати однією з основоположних у слов'янській регіональній антропонімії. В окремих розвідках дослідниця проаналізувала польсько-українські мовні контакти та їх відображення в антропонімії давньої Волині [29], імена Гедиміновичів у XIV–XVII ст. [28], способи іменування шляхтянок [26], міщанок і селянок [27].

Сучасний прізвищевий матеріал півдня Волинської області проаналізовано різноаспектно. Проблема живомовного функціонування прізвищ у говірковому середовищі, їх фонетичних видозмін, що значно відрізняються від офіційно закріпленої форми цього прізвища, порушена в роботі Г. Л. Аркушина «Силенська гуторка». Прізвища подано так, як вони записані в офіційних документах. Якщо існує різниця між написанням і місцевою вимовою, то в дужках фонетичною транскрипцією передано силенську вимову. На матеріалі однієї говірки описано прізвища корінних жителів, прізвища некорінних жителів, прізвища некорінних жителів, яких ще пам'ятають у селі («прізвища тих, хто жив у селі в двадцятих-тридцятих роках») [1, 10].

Інтерес мовознавців викликала етимологія окремих прізвищ із Волині та Волинського Полісся. Вагомий внесок у цю галузь антропоніміки загалом, а також вивчення антропонімів Волині, зокрема, належить В. П. Шульгачеві. Волинський прізвищевий матеріал дослідник проаналізував у розвідках «Етимологічна інтерпретація деяких поліських прізвищ» [23], «Поліське *Сундик* і споріднені прізвища» [24]. У статтях, присвячених антропонімії Волині, автор приділяє увагу етимологічно непрозорим лексемам.

Прізвища м. Луцька ґрунтовно вивчає І. Д. Скорук. Вагоме місце в антропонімічних студіях дослідниці відведено проблемам се-

мантики та структури сучасних прізвищ, антропонімного словотвору [14; 15; 16]. І. Д. Скорук аналізує типи твірних основ прізвищ [20], порушує питання окремих семантико-структурних груп прізвищ, зосереджуючи увагу на відойконімних утвореннях [10], прізвищах, співвідносних з іменами [17], прізвищах-композиатах [18], розглядає етимологію окремих прізвищ [11; 12; 13].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Сучасна антропоніміка має вагомі здобутки в дослідженні прізвищ півдня Волинської області. Початок вивчення прізвищевих назв цього регіону пов'язаний із працею М. Корниловича. Аналіз володимирських актових та земських книг XVI ст. здійснили А. Білорус й А. М. Матвієнко, давні документи з території Волині опрацювали Л. Л. Гумецька, М. О. Демчук, І. В. Єфименко, Р. Й. Керста, польські дослідниці Е. Рудольф-Жолковська, Е. Вольнич-Павловська та В. Шульовська. Цілісний аналіз давньої антропонімії Волині XVI–XVIII ст. виконала І. Митнік.

Вивчення сучасних прізвищ півдня Волинської області здійснено в кількох напрямках: етимологічне опрацювання окремих антрополоксем із непрозорою семантикою, функціонування прізвищ у говірковому середовищі, аналіз антропонімного словотвору, семантики та структури прізвищ м. Луцька. Водночас у сучасній антропоніміці відсутнє цілісне дослідження прізвищ півдня Волинської області, яке б дало змогу встановити локальні особливості антропонімії регіону. Це зумовлює необхідність подальшого вивчення сучасних прізвищ Волині.

Список використаної літератури

1. Аркушин Г. Л. Силенська гуторка / Г. Л. Аркушин. – Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 1996. – 167 с.
2. Білорус А. Про особові назви Західної Волині XVI ст. / А. Білорус // Архіви України. – 1970. – №. 3. – С. 36–42.
3. Гумецька Л. Л. Нарис словотворчої системи української актової мови XIV–XV ст. / Л. Л. Гумецька. – К. : Вид-во АН УРСР, 1958. – 298 с.
4. Демчук М. О. Слов'янські автохтонні особові власні імена в побуті українців XIV–XVII ст. / М. О. Демчук. – К. : Наук. думка, 1988. – 119 с.
5. Єфименко І. В. Українські прізвищеві назви XVI ст. / І. В. Єфименко. – К. : [б. в.], 2003. – 168 с.
6. Керста Р. Й. Українська антропонімія XVI ст. Чоловічі іменування / Р. Й. Керста. – К. : Наук. думка, 1984. – 152 с.

7. Корнилович М. Народна родова ономастика на Волині наприкінці XVIII ст. і в I-й пол. XIX в. / М. Корнилович // Етнографічний вісник ВУАН. – 1930. – Кн. 9. – С. 127–131.
8. Матвієнко А. М. Особові назви Західної Волині XVI ст. / А. М. Матвієнко // Друга республ. ономастична нарада. – К. : Наук. думка, 1962. – С. 146–148.
9. Редько Ю. К. Словник сучасних українських прізвищ : у 2 т / Ю. К. Редько ; за ред. Д. Гринчишина. – Львів : [б. в.], 2007. – Т. 1–2.
10. Скорук І. Д. Відойконімні прізвища в антропоніміконі м. Луцька / І. Д. Скорук // Студії з ономастики та етимології. 2007 / НАН України, Ін-т укр. мови ; відп. ред. В. П. Шульгач. – К. : [б. в.], 2007. – С. 252–260.
11. Скорук І. Д. До етимології антропоніма Корсай / І. Д. Скорук // Реконструктивні можливості ономастики. – К. : [б. в.], 1995. – С. 51.
12. Скорук І. Д. До етимології прізвища Коренга / І. Д. Скорук // Матеріали ХІІІ наук. конф. проф.-викл. складу і студ. Волин. держ. ун-ту. – Луцьк : [б. в.], 1996. – Ч. 3. – С. 186.
13. Скорук І. Д. Історична антропонімія м. Луцька з точки зору її походження / І. Д. Скорук // Ономастика та етимологія : зб. наук. пр. на честь 65-річчя Ірини Михайлівни Желізняк. – К. : [б. в.], 1997. – С. 217–223.
14. Скорук І. Д. Малопродуктивні моделі прізвищ м. Луцька / І. Д. Скорук // Студії з ономастики та етимології. 2010 / НАН України, Ін-т укр. мови ; відп. ред. І. В. Єфименко. – Луцьк : ВМА «Терен», 2010. – С. 226–235.
15. Скорук І. Д. Модель із суфіксом *-л-о* в антропоніміконі м. Луцька / І. Д. Скорук // Вісник Прикарпат. нац. ун-ту ім. Василя Стефаника. Філологія. – 2011. – Вип. ХХІХ – ХХХІ. – С. 272–276.
16. Скорук І. Д. Найпродуктивніші моделі прізвищ в антропоніміконі м. Луцька / І. Д. Скорук // Волинь філологічна: текст і контекст. Західнополіський діалект у загальноукраїнському і всеслов'янському контекстах : зб. наук. пр. / упорядкув. Г. Л. Аркушина. – Вип. 4 – Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2007. – С. 266–285.
17. Скорук І. Д. Прізвища-імена в антропоніміконі м. Луцька / І. Д. Скорук // Науковий вісник ВНУ. Філологічні науки. Мовознавство. – 2012. – № 1. – С. 124–130.
18. Скорук І. Д. Прізвища-композиції в антропоніміконі м. Луцька / І. Д. Скорук // Актуальні питання антропоніміки / відп. ред. І. В. Єфименко. – К. : [б. в.], 2005. – С. 207–217.
19. Скорук І. Д. Прізвища на *-ик* в антропоніміконі м. Луцька / І. Д. Скорук // Волинь філологічна : текст і контекст. Західнополіські говірки в просторі та часі : зб. наук. пр. / упорядкув. Г. Л. Аркушина. – Вип. 9. – Луцьк : Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2010. – С. 305–311.

20. Скорук І. Д. Про походження деяких прізвищ жителів м. Луцька / І. Д. Скорук // Філологічні студії : зб. наук. пр. – Луцьк : [б. в.], 1996. – Вип. 1. – С. 111–116.
21. Словник староукраїнської мови XIV-XV ст. : в 2-х т. / редкол. : Д. Г. Гринчишин [та ін.]. – К. : Наук. думка, 1977–1978.
22. Чучка П. П. Слов'янські особові імена українців : істор.-етимол. слов. / П. П. Чучка. – Ужгород : Ліра, 2011. – 432 с.
23. Шульгач В. П. Етимологічна інтерпретація деяких поліських прізвищ / В. П. Шульгач // Полісся: мова, культура, історія. – К. : [б. в.], 1996. – С. 177–181.
24. Шульгач В. П. Поліське Сундик і споріднені прізвища / В. П. Шульгач // Волинь філологічна: текст і контекст. Західнополіський діалект у загальноукраїнському та всеслов'янському контекстах : зб. наук. пр. / упорядкув. Г. Л. Аркушина. – Вип. 4. – Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2007. – С. 284–288.
25. Mytnik I. Antroponimia Wołynia w XVI–XVIII wieku / I. Mytnik. – Warszawa : Uniwersytet Warszawski, 2010. – 412 s.
26. Mytnik I. Imiennictwo i sposoby identyfikacji polskich szlachcianek w województwie wołyńskim w XVII–XVIII wieku / I. Mytnik // Вісник Львівського університету. Серія філологічна : зб. наук. ст. – Вип. 56. – Львів : Львів. нац. ун-т ім. І. Франка, 2012. – С. 306–314.
27. Mytnik I. Imiennictwo przedstawicieli stanu mieszczańskiego i chłopskiego w ziemi Wołyńskiej w XVI–XVIII wieku / I. Mytnik // Студії з ономастики та етимології. 2011–2012 / НАН України, Ін-т укр. мови ; [відп. ред. О. П. Карпенко, В. П. Шульгач]. – К. : «Кий», 2012. – С. 170–179.
28. Mytnik I. Imiona Giedyminowiczów w XIV–XVII w. / I. Mytnik // Studia Slovackistica. – Вип. 9 : Ономастика. Антропоніміка : зб. наук. ст. / [упоряд. і відп. ред. : С. Пахомова, Я. Джоганик]. – Ужгород : Вид-во Олександрії Гаркуші, 2009. – С. 43–49.
29. Mytnik I. Polsko-ukraińskie kontakty językowe w antroponimii historycznej / I. Mytnik // Ukraina. Teksty i konteksty. Symbolae in honorem Stefan Kozak. – Warszawa, 2007. – S. 171–176.
30. Rudolf-Ziółkowska E. Uwagi o antroponimii ziemi łuckiej w XVII–XVIII wieku (na podstawie Albumu studentów Akademii Zamojskiej z lat 1595–1781) / E. Rudolf-Ziółkowska // Studia z Filologii Polskiej i Słowiańskiej. – 2000. – T. 36. – S. 109–119.
31. Wolnicz-Pawłowska E., Szulowska W. Antroponimia polska na kresach południowo-wschodnich XV–XIX wiek / W. Szulowska, E. Wolnicz-Pawłowska. – Warszawa, 1980.